

הכול אודות תולדות...

ויאהב יצחק את עשו
(כי ציד בפיו) ואת מטעמיו.
ורבקה אוהבת את יעקב...
המשיכו אחרי הסיפור לעקוב.

ויום אחד יעקב, בלי מזיד,
לארוחת צהריים בישל לו נזיד.
(מחיים כהן הוא קיבל המתכון:
עדשים אדומות עם קורט קינמון).

ויבוא עשו מן השדה קצת עיף,
ליעקב אמר: "מתאים לי בכיף".
"הלעיטני נא מן האדום האדום הזה",
על כן קרא שמו אדום, כינוי חיבה שכזה.

יעקב לו ענה: "אחי הבכור,
תקבל הנזיד אם הבכורה לי תמכור,
ממילא לך זה לא מהותי
וגם המחיר אינו משמעותי".

עשה אז עשו חשבון די מהיר:
"למה לי בכורה? אני כבר לא צעיר".
נשבע לאחיו ליד שדרת הברושים,
ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים.

ואלה תולדות יצחק בן אברהם,
אברהם הוליד את יצחק, כך נרשם.
היה דומה לו כמו שתי טיפות מים,
למנוע מהבריות לזות שפתיים.

ויהי יצחק בן ארבעים שנה,
גיל אידיאלי בשביל חתונה.
רבקה אשתו הייתה עקרה,
יצחק התפלל והנס אז קרה.

רבקה נכנסה לשמירת הריון,
בטנה תפחה ללא היגיון.
שני גויים בבטןך ושני לאומים,
כבר בבטן הם רבו זוג התאומים.

כשרבקה טיילה ליד בית תורה,
התרגש יעקב ופיזז שם נורא.
וכשעברה על פתחי עבודת אלילים,
עשו התנהג באופן אליים.

אחרי שהרגישה צירים כל שעה,
נסעה עם יצחק ל"מעייני הישועה".
(חיפשתי ב-net ומצאתי מידע:
טרם קיבלו אז מענק ללידה).

ויצא הראשון אדמוני כאדרת.
קראו לו עשו, שיערו לתפארת.
השני בעקב אחיו הוא אחז
ולכן יעקב הוא נקרא מני אז.

רבקה ויצחק גידלו הנערים,
ילדות נשכחת, חוויות נעורים.
יעקב ועשו הם שני הפכים,
לא דיברו זה עם זה מעולם בפרחים.

ויהי עשו צייד, איש שדה,
בקשת שלו חיצים מיידה.
ויעקב איש תם יושב אוהלים
לומד תורה, טיפוס לא אליים.

ויאכל, וישת, ויקם, וילך –
ארוחת שחיתות, הרגשה של מלך.
ויבז עשו את הבכורה
(אפילו במקאמה מתחרזת עם רע).

השנה הזו הייתה שנת בצורת,
לחקלאים היו טענות וביקורת.
יצחק היה היחיד שהרים
יבול מפואר של מאה שערים.

קריירה ניסה בחברת "מקורות",
באר הוא חפר, נקראה רחובות.
מים מצא שם בדרך הטבע,
על כן קרא את העיר: באר שבע.

השנים עברו ויצחק כבר זקן,
עיוור גם נהיה, איזה מסכן.
לעשו הוא קרא טרם מותו
לנשקו, לחבקו ולברך אותו.

שא נא כליך, תליך וקשתך
וצא השדה הרחק מביתך.
ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי
ותקבל "מי שברך" בטרם נשכבתי.

ורבקה שומעת בדבר יצחק,
ליעקב קראה: "עזוב המשחק".
מבחינתי מדובר במקרה לא רגיל,
לאביך יצחק נעשה כאן תרגיל.

לך אל הצאן והבא שני גדיי עזים
("רמי לוי" במחיר לא מגזים).
לאביך מהם אעשה מטעמים
ואתה תתחפש כמו ילד תמים.

יעקב לבש את הבגדים של עשו.
את עורות העיזים הלביש על ידיו.
וכך, כשכולו עטוף שערות,
נכנס אל יצחק עם מזון בקורות.

יצחק התפלא שחזר כה מהר,
גם קולו של עשו נשמע קצת אחר:
"הקול קול יעקב והידיים ידי עשו"
(כיפה אדומה בגרסה של עכשיו).

אחרי שסיים ללעוס עד הסוף
את העז, הכבש ורבע העוף,
את בנו בירך בשפע של מים:
ויתן לך האלוקים מטל השמים.

וגם תקבל רוב זגן ותירוש,
לאחיד תהיה גם גביר וגם ראש.
משמני הארץ על שולחנך הערוך,
אורריך ארור ומברכך ברוך.

כשעשו הגיע הוא הבין מה קרה
ואיך קרסו כל מערכות הבקרה:
"יעקב אותי פעמיים רימה,
בכורה וברכה הוא גנב בעורמה".

יעקב פחד מחיסול חשבונות,
לחרן הוא ברח על קצות הבהונות.
בפרשת ויצא נעסוק ונרכל
באהבה העזה של יעקב לרחל.

אייל לר

איורים: ויקטוריה טורגוד